



עת"א 21940/05/16 - סולומון שמחייב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21940-05-16 שמחייב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותר	סולומון שמחייב (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר כנגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות.

העותר מציין כי אמנם עתירות קודמות שהגיש בעניין נדחו על ידי שב"ס ומשטרה בשל מידע מודיעיני רלוונטי המצביע על מסוכנות כלפיו, אך הוא שב ופונה בעתירה בעניין החופשות זאת משום שמניעת החופשות יש בה כדי לפגוע בהליך השיקומי שלו.

העותר מפרט בעתירתו את הקבוצות הטיפוליות בהן השתתף, כולל טיפול גמילה מסמים ואלכוהול בה שהה כ- 10 חודשים עד שנפלט בעקבות מעידה, ולאחר מכן חזר לחודשיים נוספים וכן קבוצות טיפוליות נוספות אותן סיים. לטענתו, הוא אף מונה כ"תומך" לאסיר מתחיל. הוא מונה על ידי הצוות הטיפולי כאסיר האחראי על ההשכמה ולבעל אחריות מסוימת בקבוצה הטיפולית. לטענתו, הוא עומד בכללי האגף ובתוכנית הטיפולית האינטנסיבית, ולמעשה הוא סיים את התהליך הטיפולי בכלא. כלא חרמון לא יוכל לקבלו בשל יתרת המאסר הארוכה ורק אם הוא ישולב בסבב חופשות, אזי יתרת המאסר לא תהווה מניעה לשילובו בכלא חרמון.

תגובת המשיבה

בקשתו של העותר לחופשה נדחתה בשל התנגדות גורמי המודיעין ומשטרת ישראל. מעמדת גורמי המודיעין עולה כי בעניינו של האסיר קיים מידע מודיעיני המצביע על מסוכנות גבוהה לשלומם של העותר ולשלומם של אחרים ככל שיצא לחופשה. לעותר סכסוכים בעלי אופי אלים מול עבריינים בכירים המשתייכים לארגוני פשיעה גדולים.

דין



העותר הינו אסיר המרצה מאסר של 10 שנים, 10 חודשים ו - 291 ימים, לאחר שהורשע בעבירות של ניסיון לרצח, עבירות תעבורה ועוד. תחילת ריצוי העונש מיום 18/10/10, מסווג בקטגוריה ב/1, מועד סיום ריצוי העונש המלא - 4/6/2022. זוהי כניסתו השביעית לכלא.

העותר הגיש מס' עתירות בעניין שילובו בסבב חופשות. האחרונה נדונה ונדחתה בהחלטה מיום 1/3/16 (עת"א 22807/02/16), שם נקבע כי יהא זה סיכון בלתי ראוי לאפשר בנסיבותיו של העותר יציאה לחופשה, כאשר המידע הסודי בעניינו של העותר מצביע על מסוכנות ברמה של "אקדח טעון בקנה". על החלטה זו הוגש רע"ב לבית המשפט העליון שהחליט לדחות את הערעור, בהחלטה מיום 11/3/16.

ביום 28/6/16 נערך דיון במעמד הצדדים, בסיומו ניתנה הוראה למשיבים להגיש כתב תשובה משלים בתוך 30 יום.

בכתב התשובה המשלים שהוגש מציינת המשיבה כי משטרת ישראל שבה, שקלה ובחנה בפעם נוספת את נושא יציאתו של העותר לחופשות והגיעה למסקנה כי עדיין מדובר בהערכת מסוכנות גבוהה ועל כן, היא נשארה איתנה בדעתה כי אין לאשר לעותר חופשה.

גורמי המשטרה מציינים כי קיימות כוונות פגיעה בעותר ומסוכנות גבוהה כלפיו וכלפי הציבור. המדובר ב"חיסול חשבונות" בין גורמי פשיעה שונים. הנושא נבחן על ידי יחידת השטח המכירה את הדמויות והסכסוכים, למרות שפעילותם של העבריינים וגורמי הפשיעה הינה חוצה מחוזות ואינה מתוחמת במרחב מסוים.

באשר לטענת ב"כ העותר כי כל עוד העותר לא משולב בסבב חופשות ולאור יתרת המאסר (מעל 5 שנים) הוא לא יוכל לעבור לבית סוהר חרמון, מציינת המשיבה כי בקשתו זו יכול ותישקל בהמשך לאחר שיעמוד בקריטריונים להעברה לבית סוהר חרמון. בין כך ובין כך נותרה תקופה ארוכה המאפשרת די זמן לטיפול.

ב"כ העותר הגיש גם הוא כתב תשובה משלים. ב"כ העותר טוען כי הקביעה לפיה איזור הפעילות של העבריינים וארגוני הפשע חוצה מחוזות ואינה מסתכמת בתחום מרחב איילון בלבד, הינה אמירה כללית שניתן לטעון אותה כלפי כל אסיר ואסיר שיש לו קשר כזה או אחר ו/או סכסוכים הקשורים לארגוני פשיעה, ואף על פי כן יש מקום להתאים לאסיר שכזה חופשה במגבלות ובהרחקה. עוד טוען ב"כ העותר כי בעוד שמשטרת ישראל שוקלת שיקולים מאוד מצומצמים, הרי שיש לשקול, כאשר דנים בחופשה, שיקולים נוספים, ובכללם שיקומו של העברייני ושיקולים נוספים שיש בהם כדי להצדיק הוצאתו לחופשה.

הוגש לעיוני גם חומר סודי, במסגרתו מפנה המשטרה למידע שב"ס שמספרו 1981327, מידע שהוא מידע המשך למידעים קודמים באותו נושא. בסיכום חוות הדעת הסודית מציינת משטרת ישראל כי היא מתנגדת נחרצות להוצאתו לחופשה אף לא בתנאים מגבילים.

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות המוקנית לעותר או לכל אסיר אחר, אלא אך פריבילגיה המוענקת לו תוך



התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו. (ע"א 6481/01 אלעביד נ' שב"ס, רע"ב 9898/06) שאלת השתלבותו של אסיר בסבב חופשות נתונה לשיקול שב"ס.

ההחלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית, וככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית על בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה, או אם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות, מבלי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעת הרשות.

החלטות העוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה הן החלטות מקצועיות ובית-המשפט לא יטה להתערב בהן, אלא במקרים חריגים (רע"ב 4658/07 גלעד שמן נ' שב"ס, [פורסם בנבו], מיום 17.9.09).

ב"כ העותר טען, בין היתר, כי העותר נוטל חלק בהליכים טיפוליים במסגרת שב"ס ומתפקד באופן חיובי וכי בקשתו לצאת לחופשה נובעת מהטעם שברצונו להמשיך ולהתקדם במדרג הטיפול ובסופו של יום לנסות להתקבל לאגף השיקום למיצוי ההליך הטיפולי עד תום ואי הוצאתו לחופשה, בכל תנאי ומועד שיקבע שב"ס, יש בה כדי לפגוע בהליך השיקומי של העותר ובשילובו הרצוי לחברה עם שחרורו.

אכן, קיימת משמעות לעובדה שהעותר עבר הליך טיפולי, אולם ההליך הטיפולי הינו רק אחד ממכלול השיקולים שעל המשיב לשיקול כאשר הוא מתבקש לאשר חופשה ואין לראות בהשתלבות אסיר בטיפול כמבטיחה שילוב בסבב חופשות.

בהתאם לפקודת הנציבות לעניין חופשות, אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס לסוג העבירה, טיבה, נסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה, כמפורט בפרק ב' לפקודה, ריצוי תקופת מאסר מינימאלית, תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה.

יש לעודד נכונות של אסירים להשתלב בהליכים טיפוליים, ובמקרים המתאימים יש מקום "לתגמלם" על כך, אך כאמור, מדובר במכלול שיקולים שההשתלבות בהליך הטיפולי היא רק אחד מהם.

האסיר סווג בקטגוריה ב'1 המצריכה אישור של משטרת ישראל.

משטרת ישראל היא הגוף עליו הוטלה אחריות לשלומם וביטחונם של הציבור ובכלל זה של האסיר, כמפורט בסעיף 3 לפקודת המשטרה. האחריות המוטלת עליה מחייבת ליתן לה את הסמכות על מנת שתוכל למלא את תפקידה. מדובר בהערכה מקצועית.

אין צריך לומר כי יכולת הפיקוח על אסיר כשהוא בחופשה הינה מוגבלת לעומת הפיקוח בהיותו של האסיר מאחורי סורג ובריח. לפיכך, עם כל ההבנה לבקשתו של האסיר, אני סבור שההערכה של המשטרה שהיא הגוף המקצועי כי מתן חופשה לאסיר עלולה ליצור סיכון ממשי כלפי האסיר וכלפי סביבתו, הינה הערכה שאין מקום להתערב בה.

השיקול ששקלה המשיבה הינו שיקול לגיטימי וההסתמכות עליו, כנימוק לדחות את בקשת האסיר לצאת לחופשה, הינה



סבירה.

אשר על כן, איני מוצא מקום להתערב בהחלטת המשיבה. 5129371

54678313

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ו, 03 אוגוסט 2016, בהעדר
הצדדים.